

چکیده فارسی

زمینه و هدف: تقریباً ۲۵٪ افراد مبتلا به دیابت، زخم های پای دیابتی را تجربه می کنند (DFU) در طول عمر خود. هدف از این مطالعه تعیین نوع میکروارگانیسم ها جدا شده از DFU ها و الگوی مقاومتی آنتی بیوتیکی، و تعیین عوامل مستعد کننده مقاومت به آنتی بیوتیک در استان قزوین است.

مواد و روش ها: یک مطالعه اپیدمیولوژیک توصیفی از اردیبهشت ماه تا دی ماه سال ۹۶ انجام شدند. یک نمونه از بافت عمقی برای مطالعه میکروبیولوژیک گرفته شد. تمام داده های دموگرافیک، بالینی و آزمایشگاهی و نتایج کشت زخم برای هر مورد جمع آوری شد. تست های حساسیت آنتی میکروبیال به روش دیسک دیفیوژن با عوامل مختلف انجام شد. مقدار ($p < 0.05$) معنی دار در نظر گرفته شد.

نتایج: ۹۵ میکروارگانیسم هوازی از ۱۰۵ نمونه جدا شد. از بین ارگانیسم های گرم منفی و گرم مثبت استاف اورئوس و *E. coli* شایع ترین ارگانیسم های ایزوله بودند. از ارگانیسم های *MDR* ۳۷,۵٪، *antropseudomonas* ۴۸,۸٪، استاف اورئوس *MRSA*، ۷۷,۸٪، *E. coli ESBL* و ۶۶,۷٪ *S. aureus* *MDR*. کمترین و بیشترین شیوع برای مقاومت آنتی بیوتیکی ۱۷,۶٪ و ۸۷,۵٪ برای ایمی پنم و سفتازیدیم بودند. شیوع باسیل های گرم منفی در بیماران مسن تر ($PV = 0.039$) و به طور قابل توجه ای در بیماران با تعداد بستری بالاتر ($PV = 0.015$) بیشتر بوده است.

بحث: با توجه به ظهور پاتوژن های مقاوم به آنتی بیوتیک، نمونه های کشت و آزمایش حساسیت آنتی بیوتیک برای مدیریت صحیح عفونت های DFU و انتخاب آنتی بیوتیک های مناسب ضروری است.

کلیدواژه: پای دیابتی، عفونت، میکروبیولوژی، آنتی بیوتیک

